

Arendsvleugelen

Over de kracht van God

De kracht van God

Wij zullen vandaag onder de loupe nemen wat de Schrift verstaat onder “arendsvleugelen”.¹ Het eerste punt wat wij willen weten, is: wat is de betekenis als wij in de Bijbel lezen van deze arendsvleugelen?

- Deze vleugelen doelen op de kracht van God, als de Heilige Geest Zelf.
- Het is ook de kracht van God, werkende in Gods kinderen. Let op, niet zomaar in mensen, neen, het is Gods kracht werkende in Zijn heiligen hier op aarde.

Onder deze twee punten zijn de arendsvleugelen te brengen. In Exodus 19 vers 4 lezen wij hetgeen God gezegd heeft tot Mozes: *“Gijlieden hebt gezien, wat ik de Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen en u tot Mij gebracht heb”*.² Hier is een beeldspraak, door God Zelf gebruikt, waarmee God wil beduiden, dat dit volk Israël verlost is geworden uit ballingschap, uit gevangenschap, uit slavernij, door de kracht van God, door de Heilige Geest Zelf, Die also heeft gewerkt in het leven van Gods kinderen. Wij lezen verder in Deuteronomium 32 vers 11-12: *“Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken; zo leidde hem de Here alleen, en er was geen vreemde god met hem”*. In deze twee verzen geeft God de verdere verklaring van wat Hij tegen Mozes eerder gezegd had. De Here alleen heeft Zijn volk uitgeleid en tot Zich gebracht, zoals een arend het doet met zijn eigen jongen. In Openbaring 4 vers 7 lezen wij onder andere van het vierde dier, dat wordt beschreven als een vliegende arend. En wij weten, dat in deze vier dieren de uitbeelding plaats heeft van de volheid die wij vinden in de Here Jezus Christus. Zij typeren niet alleen wat wij kennen als de uitbeelding van ons vierzijdig Evangelie, maar zij zijn typerend voor de volheid die er is in de Here Jezus Christus, waarvan wij ook in de vier Evangelieën een uitbeelding vinden, namelijk in die bedieningen, die hoedanigheden, die wij later nader onder ogen zullen zien. **Tot zover wat betreft de kracht van God Zelf, door de Heilige Geest.**

Nu willen wij onderzoeken wat de Bijbel zegt over deze kracht, zich openbarende in Gods kinderen.

De kracht van God, werkende in Zijn heiligen

In Zijn profetische rede zegt de Here Jezus Christus: *“Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, also zal ook de toekomst (of wederkomst) van de Zoon des mensen wezen. Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden”* (Matth. 24:27-28). De Here spreekt hier eigenlijk van dat, wat wij kunnen verstaan onder de verzoening. Het dode lichaam is het lichaam van onze Here Jezus Christus, dat voor ons werd gekruisigd. In Zijn sterven lag de verzoening **van (en voor) ons**. Prijst God! En rondom de verzoening van Jezus Christus daar zullen de arenden, de kinderen Gods, zich scharen. Daar is geen andere pleitgrond voor ons, dan de verzoening die Hij voor ons gekocht heeft, betaald met Zijn eigen Bloed. Lukas 17 vers 37 bevestigt het één en ander voor ons: *“En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Here? En Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, aldaar zullen de arenden vergaderd worden”*. **De arenden zijn de heiligen**. En dit is dus de slotconclusie op het antwoord van de Here met betrekking tot **de vermisten**, van welke Hij in het voorgaande spreekt. Als wij beginnen bij vers 34, dan zegt Hij daar: *“In die nacht zullen twee op één bed zijn, de één zal **aangenomen**, de ander zal verlaten worden”*. Onderstreep het woord “aangenomen”. **Dit is geen opgenomen worden**. Aanname is tot zich nemen en dat zal een gebeuren hier op aarde zijn. Opname ligt in het verticale vlak. Hier wordt **de aanname** geduid van hen die straks uitgeleid worden in de woestijn (zie Openb. 12:6 en 14). Zij zijn de zgn. vermisten, zij behoren tot de Bruid. **Om tot dit Lichaam te behoren, moeten wij allen jagen naar de heiligmaking**, anders is het onmogelijk. Zij zijn gekomen tot de volmaaktheid in Christus. Dat wil zeggen, straks in de woestijn – zo is mijn persoonlijke overtuiging en geloof – is er natuurlijk een diepere, verdere scholing in Christus. Maar als dit gebeurt dan moeten zij al staan in dat wondervolle teken van de volmaaktheid in Christus. En let op, dit ingrijpen van dat heiligingsleven gaat tot in het huwelijksleven toe! En niet alleen in het huwelijksleven, ook in het maatschappelijke leven. Het dringt door tot geheel het menselijk bestel, alles waarbij de mens betrokken wordt hier op aarde. Tot zelfs het huwelijksleven, daarin zal de scheiding plaats vinden. God kent de Zijnen. Al houdt u nog zoveel van elkaar, u zult moeten komen tot dit punt waarop God u boven alles en allen is. **Wanneer wij de Here Jezus Christus liefhebben ‘meer dan alles en boven allen’, alleen dan kunnen wij verder en dieper geleid worden**. Zolang er nog iets is in ons leven, dat wij meerder achten dan Hem, wat dus tussen Hem en ons komt te staan, zolang zijn wij nog gebonden, zolang leven wij nog niet in de vrijheid waarmee Hij de kinderen Gods heeft vrijgemaakt.

Als de Zoon des mensen u heeft vrijgemaakt, zegt Gods Woord (in Joh. 8:36), **dan zijt gij waarlijk vrij**. Vrij van alles. En niet om wederom gebonden te worden, in welke vorm of gedaante ook. Wij worden innerlijk vrijgemaakt. Wij kunnen spreken van vrijheid wanneer wij uiterlijke banden geslaakt (d.i. losgemaakt) zien in het leven. Als wij boeien zien afvallen van iemands handen, zeggen wij: “hij/zij is vrij”. Als iemand uit een gebonden toestand van dit of dat vrijkomt, als wij iemand zijn/haar sigaretten of zijn/haar glaasje in de “kali” (d.i. Indonesisch voor: de rivier) zien gooien, dan zeggen wij: “O, hij/zij is verlost”. Maar, als **God** dit niet heeft gedaan, dan is uw begeerte er nog. Als uw begeerte daar nog leeft, is er geen sprake van vrijheid! De vrijheid die God bedoelt, gaat veel dieper. **Zij die door de Zoon zijn vrijgemaakt, zijn waarlijk vrijgekocht, losgekomen van deze wereld en zij wandelen in de hemel, nu reeds, met Hem alleen**. Voorbeelden hiervan moet u nooit zoeken in eigen kracht, want u faalt, u struikelt van de ene val in de andere en het wordt steeds erger. **Beleving wordt dit alleen door de kracht van God!** Daarmee wil ik ook niet zeggen, dat u moet denken “laat de boel de boel maar”, want **de Schrift leert, dat wij moeten ijveren naar de dingen die van Godswege mogelijk zijn. Jaag ernaar!**

¹ Bijbelstudie, in de 70-er jaren gegeven te Utrecht, uitgewerkt door br. J. Hamel.

² De Bijbelteksten zijn uit de Statenvertaling. Natuurlijk kunt u voor uzelf, naar wens, altijd een andere Bijbelvertaling erbij gebruiken. (noot – AK)

Een andere tekst waar wij lezen over de arend is Openbaring 8 vers 13. *“En ik zag en ik hoorde een engel vliegen in het midden des hemels...”*. In de grondtekst staat hier voor engel: *“arend”*. Deze engel, deze arend is niemand anders dan onze Here Jezus Christus Zelf. **Hij is het Die waakt over Zijn Bruidsgemeente, gelijk de arend over zijn jongen** (zie Deut. 32:11) **en haar bewaart in de woestijn tijdens de Grote Verdrukking** (d.i. het 3-voudig WEE van Openb. 8:13). Over dit laatste lezen wij ook in Openbaring 12 vers 14: *“De vrouw³ zijn gegeven twee vleugelen van een grote arend, opdat zij zou vliegen in de woestijn... buiten het gezicht van de slang (d.i. de antichrist)”*. Daar komt een tijd in het Raadsplan van God, in de slotbedeling die wij tegemoet gaan, dat de Bruid van Christus - door de in haar werkende kracht van de Heilige Geest - zal komen tot de top, zowel van haar positie als van haar bediening.

Zeer zeker zal het Lichaam van de Here Jezus Christus en de Bruid in het bijzonder een wonderbare bediening hebben aan het slot van deze bedeling. Hallelujah! Zij zal het laatste uitdragen wat haar gegeven is om hier in de wereld alsnog te schijnen als een kandelaar in een duistere nacht. **Haar laatste getuigenis zal zijn voor haar Heer en voor haar Bruidegom, eer dat zij wordt aangenomen, wordt weggenomen naar de woestijn.** Dit geschiedt dan door de in haar werkende en levende kracht van de Heilige Geest, op de vleugelslag, op de wieslag van een grote arend. Dit is helemaal niet iets bijzonders. Heiligen Gods hebben dit al eeuwen tevoren ervaren. In onze bedeling, de tijdsbedeling van de Heilige Geest, werd Filippus opgenomen door de kracht van de Heilige Geest en naar een andere plaats op de aarde gebracht (zie Hand. 8:39-40). Henoeh, Mozes en Elia werden door dezelfde kracht van de Geest opgenomen in de hemel en onze Here Jezus Christus Zelf is ten hemel gevaren door de kracht van Zijn Vader.

Zo zal de Bruid straks op arendsvleugelen weggevoerd worden naar de woestijn. En daar, in haar plaats, zal zij gevoed en onderhouden worden gedurende een tijd, tijden en een halve tijd (d.i. een periode van 3½ jaar), buiten het gezicht van de slang (d.i. de antichrist). In gemeenschap met haar Heiland en Heer, buiten het gezicht van de slang. Dit zegt ons genoeg. Waar de Bruid zich straks zal bevinden, daar kan de antichrist niet komen. Gelijkertijds Israël in de woestijn niet te benaderen was. Farao ging ten onder in de Rode Zee. En geen machten van de boze konden Israël ook maar enig kwaad berokkenen, zolang als Israël onder de wolk- en de vuurkolom was (d.i. de tegenwoordigheid van de Heilige Geest). En in Gods Bijbel lezen wij dat, zolang als Israël wandelde in de wegen van God, zij onoverwinnelijk was. Ook de kinderen Gods in deze tijd kunnen zo leven, leven in de overwinning. Ja, zegt Paulus, wij zijn meer dan overwinnaar, door Hem Die ons eerst heeft liefgehad. Met “Hem” bedoelt hij Degene Die IN ons wil wonen, want hij zegt ook: *“Diegene Die in u woont, is meerder dan alles daarbuiten”*. Dezelfde apostel heeft over deze werkende Heilige Geest in de levens van Gods kinderen gezegd in 1 Korinthe 6 vers 2: **“Weet gij niet, dat de heiligen de wereld oordelen zullen?”** Dit doelt op de Heilige Geest wonende en werkende in Gods kinderen, in Gods heiligen. **Niemand oordeelde Ananias en Saffira. Het was de Geest van God in Petrus, Die door Petrus sprak.** In nog sterkere mate zullen wij deze dingen meemaken in de laatste dagen. Wij zijn dat tijdperk al ingegaan.

Arend en duif

Wij willen nu het contrast in beschouwing nemen dat bestaat tussen de arend enerzijds en de duif anderzijds. Daarom, omdat wij hier niet alleen zien vogels, en straks ook dieren, die een plaats hebben in Gods Plan van verlossing, door geen ander in te nemen, maar wij hebben hier ook typebeelden met trekking tot de profetische bediening van de Here Jezus Christus. Laten wij eerst beginnen met de arend, waarover wij al gelezen hebben.

- De arend is een vogel, die **daar**, in de lucht, heerschappij heeft, gelijk de leeuw hier beneden. De leeuw is de koning onder de dieren, zoals wij al op school leren in onze jonge jaren, en de arend is de koning onder het gevogelte des hemels. Geen ander overtreft hem. Straks zullen wij wel zien waarin geen ander hem kan overtreffen. **Hij, de arend, wordt ook uitgebeeld als een vogel van overwinning.** U ziet hem op menige standaard, op menig vaandel en menige banier, en u komt hem tegen in menig (familie)wapen.
- Daartegenover staat de zachtzinnige, zachtmoedige duif, typerend – als vogel – de weg van offerande die onze Here Jezus gegaan is.

Wij kennen naast het gevogelte ook de dieren. Wij kennen de leeuw, maar naast de leeuw kennen wij ook het lam. De leeuw staat in hetzelfde teken als de arend. Ook het lam staat in hetzelfde teken als de duif onder het gevogelte. Ook het lam is een dier van offerande. Hier hebben wij te doen met vogels en met dieren, die typerend zijn voor de bediening van onze Here Jezus Christus.

- Bij Zijn eerste komst werd Hij als een Lam ter slachting geleid. En Hij was als een duif van offerande aan Hem (d.i. God de Vader) Die op de troon zit. Zijn eerste komst stond in dit teken. Hij was de lijdende Knecht des Heren.
- Maar bij Zijn tweede komst zal Hij zijn als een leeuw, niet meer als een lam. Hij komt als de Leeuw van Juda. Daarom brult Hij in het boek Openbaring (zie 10:3). Een leeuw, voordat hij zijn prooi bespringt, brult.

Voordat straks de wraak (d.i. het oordeel) van God komt over deze wereld van goddeloosheid, zal ook God “brullen”. Eerst zal Gods donderstem gehoord worden over vele wateren. En wee degenen, die op de aarde wonen in dat goddeloze tijdperk van de antichrist, op het eind van deze bedeling. “Want Hij komt, zegt de apostel in de 2de Thessalonicensenbrief (1:8), en ook Judas in zijn brief beaamt dat (zie vers 15), om met vlammend vuur wraak te doen over alle goddeloosheid, om werkelijk wraak te nemen. Dan komt Hij als de Leeuw, Die afrekent met alles. En Hij is het ook, Die straks door aller oog zal worden aanschouwt, **als “de arend” Die van de hemel verwacht wordt**, in volle overwinning. Glorie voor God! Die op Zijn machtige vleugelen Zijn Bruid tot Zich zal hebben gedragen.

- Wij zien dus, dat lam en duif doelen op de kwaliteiten van onze Here Jezus Christus bij Zijn eerste komst.
- De leeuw en de arend doelen op Zijn kwaliteiten bij Zijn wederkomst.

³ Genaamd: **de Bruid** VOOR de Bruiloft van het Lam. Genaamd: **de Vrouw** NA de Bruiloft van het Lam. (noot – AK)

Houdt dit voor ogen. Bij lezing van de Schrift zult u deze typebeelden tegenkomen en dan weet u waarmee u te maken heeft.

Toebedeeld door genade

Wat waren die arendsvleugelen voor Israël in de tijd toen God hen verlostte uit Egypteland?

God sprak tot hen bij de berg Horeb: *“Gijlieden hebt gezien wat Ik de Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen van arenden gedragen en u tot Mij gebracht heb”* (Exod. 19:4). Let er dan goed op, dat in die dagen deze kracht van God aan Zijn volk werd toebedeeld door genade. De kracht van God door de Heilige Geest was werkzaam door genade en **niet door de wet**. Want de wet kwam pas daarna. Merk op, het was genade en genade alleen, waardoor Israël werd uitgeleid en verlost. Niet door de wet, het toppunt van gerechtigheid. Het toppunt van liefde is genade. Halleluja! Het is meerder dan wij ooit onder woorden kunnen brengen. God heeft de zondaar en de wereld lief. Johannes 3 vers 16 heeft plaatsgehad bijna 2.000 jaar geleden. Jezus stierf voor ons toen wij nog zondaren waren. Niemand kan zeggen, dat God de zondaar NIET liefheeft. De moordenaar aan het kruis schonk Hij genade. **Door genade zijn wij verlost**. Ik moet denken aan de 107de Psalm van David. Daar leest u van drie groepen mensen. Deze Psalm spreekt van:

- de bevrijden des Heren,
- de aangedrevenen des Heren (“Hij leidde hen...”) en
- de verzamelden des Heren.

Hier ziet u de grote roeping van hen die Hem waarlijk liefhebben. Hij is onze Verlosser, onze Bevrijder van dat juk van de tegenstander (d.i. satan), opdat wij daarbij niet blijven stilstaan, maar opdat wij ons zullen doen “opjagen”⁴ door de werkingen en de kracht van de Heilige Geest. En opdat wij tezamen gedreven worden door de Geest van God en zullen komen tot de vergadering van de eerstgeborenen (zie Hebr. 12:23), tot dat Lichaam, dat de Gemeente van Jezus Christus vormt op aarde.

Door genade werd Israël verlost, door het bloed (van het paschalam). Het bloed van verzoening. Het bloed van het paschalam was de basis van verlossing (voor Israël toen). **Zoals NU het Bloed van Jezus Christus de grondslag (d.i. de basis) is van onze verlossing**. Door dat bloed werden zij (de Israëlieten) verlost van slavernij. Door datzelfde bloed werden zij verlost van het oordeel. Denk maar aan de plagen: Israël kwam er onderuit, Egypteland ging ten onder in die oordelen van God (zie Exod. 12).

Maar er is hiernaast nog meer te zeggen. Daar was ook genezing en kracht, door genade. Er staat geschreven in diezelfde 107de Psalm, in vers 20: *“Hij zond Zijn Woord uit en heelde hen, en rukte hen uit hun kuilen”*. Halleluja. Zo was daar niemand die struikelde onder hun stammen, zegt David elders in één van zijn Psalmen. En daar was ook door genade sprake van leiding; denk maar aan de wolkkolom. Daar was ook bescherming; denk aan de vuurkolom. Israël was niet te naderen, want zij werden overschaduwde, 's nachts en overdag. Prijst God! En door genade werd hun een weg gebaad door de woestijn. **Ja, wij kunnen ons beter toevertrouwen aan Hem, Die is “de Weg, de Waarheid en het Leven”!** Door genade ontvingen zij in de woestijn ook het Brood uit de hemel en water uit de rots. Al deze zelfde dingen overkomen ons nu in overdrachtelijke zin in deze bedeling.⁵ Zullen wij daarvoor niet dankzeggen? Iedere dag meer en overvloediger. Het is alles genade.

Een verborgen weg

Wij zullen met elkaar bekijken hoe de arend zich beweegt. **De wegen van de adelaar of arend zijn verborgen**, zijn niet voor een ieder te volgen, te verstaan. Zij zijn onbekend. Laten wij de woorden van Agur, de profeet, lezen in Spreuken 30 vers 18-19: *“Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja vier, die ik niet weet. “De weg van een arend in de hemel; de weg van een slang op een rotssteen; de weg van een schip in het hart der zee; en de weg van een man bij een maagd”*. Als God het (in Zijn Woord) zo zegt, dan is het ook zo. Dit zijn allemaal wegen die onbekend zijn, voor ons oog verborgen. Maar zo is ook de weg die een kind van God moet gaan. Het begrip daarvan gaat uit boven alle menselijk verstand. Waarom? Omdat Gods Geest, werkende in het gemoed van een kind van Hem, hem/haar (vaak) averechts stuurt aan wat de mens zelf denkt. Hij doet hem/haar niet alleen vaak anders handelen, maar doet hem/haar ook vaak een andere weg gaan. In Johannes 3 vers 8 wordt het ons duidelijk gemaakt door een gelijkenis die de Here Jezus Christus gebruikt in Zijn gesprek met Nicodemus: *“De wind blaast waarheen hij wil en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet van waar hij komt en waar hij heengaat; **alzo is een ieder die uit de Geest geboren is**”*. Elk wedergeboren schepsel, geleid door de Heilige Geest, heeft een mysterieuze weg, een weg die uitgaat boven alle menselijk verstand. Hetzelfde zegt de apostel in 1 Korinthe 2 vers 9-10. Deze wonderlijke, mysterieuze weg van de arend of adelaar vinden wij terug in de weg en het leven van een wedergeboren kind van God. De adelaar is (het beeld van) de Geest van God, Die ons leidt. Althans, zo behoort het te zijn.

Wedergeboorte op zichzelf is een ervaring. Maar het is ook een proces dat uitgewerkt wordt in ons leven. De Geest (van God) doet ons wedergeboren worden uit onvergankelijk zaad, hetwelk is Gods Woord. Maar **wij moeten gewillig zijn om dat Woord in ons te laten doorwerken door de kracht van de Heilige Geest**. Dan gaan wij stap voor stap voorwaarts en werkt de wedergeboorte zichzelf uit. Want dit alles is een leven (steeds dichter) naar Jezus toe. Het is ook een leven **voor Hem**, maar nooit meer voor onszelf.

In die werking van het Woord van God worden wij (nl. ons oude, zondige leven) gekruisigd. Maar ons leven wordt dan **vruchtbaar voor Zijn glorie**, en wordt geleid naar Hem toe. Het kan niet anders, want **wij worden Zijn Goddelijke natuur deelachtig**. En wij moeten komen tot dat punt van datgene wat de Here Jezus Christus Zelf heeft gebe-

⁴ Opjagen = Snel doen stijgen of: snel doen groeien. **Hier: stijgen (of groeien) tot grote – geestelijke – hoogte.** (noot – AK)

⁵ Deze bedeling = de Nieuwe Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens **nà Christus'** (1ste) komst aangeeft. Tevens de bedeling van de Gemeente. (noot – AK)

den, gelijk er in de Bijbel geschreven staat: *“Ik (d.i. Jezus, de Zoon) ben gekomen om Uw wil te doen, O Heer (d.i. de wil van God de Vader)”*. Onze menselijke wil en menselijke belangen (eigen belangen) moeten afgedaan hebben. **Het belang van Gods Koninkrijk moet voorrang hebben.** Het is niet van: “Als ik geen rekening houd met mijn burens of familie, en ik kom in nood te verkeren, tot wie moet ik mij dan wenden?” Waar is ons geloof? Staat er geschreven: “Heb geloof op God” of “heb geloof op je familie”? Ik ken een ander spreekwoord: “Van je familie moet je het hebben!”

Opstandingsleven

De profetie van Agur (zie Spr. 30:19) spreekt van de arend die zo hoog in de hemel, in de lucht, vliegt. Aldaar verheugt hij zich in de wonderbaarlijke kracht van zijn vleugels. Hoe meer hij ze uitslaat, hoe hoger hij komt. Zijn vlucht gaat hoe langer hoe hoger, op die machtige vleugels. **Hetzelfde is de ervaring van Gods “adelaarsheiligen” in hun geestelijk leven. Op de wiekslag van genade – door de kracht van de Heilige Geest – komen zij steeds hoger en stijgen boven alles uit.** Kunt u zich nu indenken waarom Paulus spreekt van een opstandingsleven? Alleen dit opstandingsleven, alleen dat leven waarin wij gedragen worden door de kracht van de Heilige Geest, maakt ons lossen en lossen van de wereld. Als wij dit niet willen, gebeurt er niets. Maar als dit wij willen, dan zal Hij, onze Heer, ook zorgen dat wij geheel loskomen van de wereld! **En wij wandelen dan met Hem, gelijk Henoeh. Onze wandel is dan in de hemelen** (zie Filip. 3:20). Halleluja.

Wij gaan verder. Wij zien, dat diezelfde arend – wanneer hij zijn vlucht neemt, hoog in de lucht – dikwijls een vracht met zich meeneemt, zwaarder dan zijn eigen lichaam. Menigeen heeft dit in het hooggebergte kunnen waarnemen met zijn/haar eigen ogen. Daarvandaan dat herders – hoog in de Alpen of op de Andes – angstvallig waken over hun kudde. Want ieder ogenblik kan zo’n arend neerstrijken en voordat je het weet heeft hij een lam te pakken en vliegt ermee weg. Ik zag zoiets ooit in mijn leven. Het is mijn persoonlijke ervaring. Ik zat toen in Bondowoso, in Oost-Java⁶, en ik moest naar Soerabaja. Ik reed toen op een Harley Davidson met zijspan en ik nam de kortste weg door de “arak-arak” (d.i. Indonesisch voor: streek) via Pasir Poetieg. Opeens zag ik een grote arend, hoog in de lucht, die als een steen naar beneden dook. Ik dacht, dat hij te pletter zou slaan op de rots. Maar voordat hij bij die rots was, streek hij zijn vleugels uit, brak zijn val en vloog weer omhoog met een slang in zijn klauwen. En opeens dacht ik aan wat de Bijbel ons vertelt. **Die macht en die kracht van de Heilige Geest wordt het kind van God gegeven.** Wij hebben niet alleen de macht en de kracht gekregen om de duivel te wederstaan, en hij ZAL van ons vlieden (zie Jak. 4:7), maar Jezus heeft ook gezegd: “Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden” (zie Luk. 10:19). Hij Die IN u woont, de Heilige Geest, is meerder dan alles daar buiten: u hoeft niet te vrezen. U hoeft ook niet alleen door de doodsjordaan als dat uur voor u aanbreekt. U gaat niet allen. Er is Eén, Die u opwacht en verder helpt over de doodsjordaan heen.

In Spreuken 23 vers 5 lezen wij: *“Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen niets is? Want het zal zich gewisselijk vleugelen maken, gelijk een arend, die naar de hemel vliegt”*. Dit Woord wil zeggen, dat een arend die de hoogten zoekt, dat vrije leven heeft. **Zo vertoeven ook wij, kinderen Gods, graag daar waar onze Heiland is.** *“Indien gij opgewekt zijt met Christus, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is gezeten ter rechterhand Gods”* (Kol 3:1). *“Bedenkt niet de dingen die op de aarde zijn, maar bedenkt de dingen die boven zijn”* (zie Kol. 3:2). En tot Job zegt God (in Job 39:30): *“Is het naar uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft en dat hij zijn nest in de hoogte maakt?”* Het is niet het werk van mensen, maar van God! Zo zijn wij met Christus gezet in de hemel, opdat onze wandel daar zal zijn, zo lezen wij in de Efeze-brief (2:6). **Wij moeten altijd bezig zijn met de hemelse dingen** (zie Kol. 3:1-2). Gelijk ook Jeremia 49 vers 16 ons vertelt, waar wij meteen echter ook gewaarschuwd worden: *“Uw schrikkelijkheid heeft u bedrogen en de trotsheid van uw hart, gij die woont in de kloven van de steenrotsen, die u houdt op de hoogte van de heuvels! Al zoudt gij uw nest zo hoog maken als de arend, zo zal Ik u vandaar nederstoten, spreekt de Here”*. Wij moeten wel altijd met de dingen van God bezig zijn, met daarboven te vertoeven met ons hart en onze gedachten, dat is Gods wil, **maar denk erom, die omgang met Christus moet ons niet hoogmoedig maken!** Paulus getuigt hiervan en zegt in 2 Korinthe 12 dat hij vanwege de veelheid van de openbaringen (die hij van God ontving) moest kennismaken met een doorn in zijn vlees. Herinnert u zich dat? Dat ook wij ons dan niet verheffen en zeggen: “De Heer geeft mij dit en geeft mij dat”. Besef, het is alles genade.

Daarom moeten wij ook beseffen, dat het genade is, dat God ons een veilige plaats, een plaats der ruste, laat vinden. *“In de kloven van de steenrotsen”*, lezen wij zojuist. Job 39 vers 31 zegt, dat de arend niet alleen hoog op de rots, maar ook woont en vernacht in de steenrots en in de vaste plaats. Ook wij mochten zo’n plaats vinden. Wij zijn gezeten in een hemelse plaats. Christus is die plaats. **Christus is de kloof van de rots.** Wij zijn in Christus. De Rots is niemand anders dan God Zelf. Maar de kloof in de rots wijst op Christus. Die Rots werd geslagen. De slagen vielen op Christus, de Zoon van God. Wij zien dit gemanifesteerd in Zijn doorboorde zijde. Dit is de plaats waaruit de Gemeente is voortgekomen. Wij zijn geboren uit water en uit bloed (zie Joh. 19:34, 1 Joh. 5:6 en 8). Dit is ook de plaats waar wij altijd moeten terugkeren, de veilige plaats. Geborgen in Christus en Zijn volbrachte werk op het kruishout te Golgotha. Glorie voor Hem!

Gezalfde ogen

Wij lezen verder in Job, hoofdstuk 39, en komen dan bij vers 32, waar over de arend geschreven staat: *“Van daar speurt hij de spijze op; zijn ogen zien van verre af”*. Vanaf de rots speurt de arend, om te zoeken naar zijn prooi, om zich te voeden. Zijn ogen zien van verre. Dit is ook een eigenschap van de (echt) geestelijke mens, van het (ware) kind van God. **God geeft hem/haar een visionaire blik**, niet alleen in de Gemeente, maar ook in zijn/haar eigen, geestelijk, privé-leven. Hij/zij mag de toekomstige dingen reeds van ver aanschouwen.

⁶ In Indonesië, zijn geboorteland. (noot – AK)

Ik denk aan Mozes, van wie geschreven staat in Hebreë 11 vers 27, dat hij was *“als ziende de Onzienlijke”*. En Abraham *“verwachtte de Stad die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is”* (Hebr. 11:10). Ons geloof (in God) doet ons ook veel meer speuren (en ontdekken) aan de geestelijke horizon, dan wij ooit met ons verstand en onze gewone ogen kunnen waarnemen. **Een visionaire kracht die God aan de Gemeente schenkt, dient tot opvoeding van de Gemeente en ook tot waarschuwing.** Als er gevaar dreigt – zoals vervolging, verdrukking, enz. – kan God, doordat Hij een visionaire kracht in de Gemeente in de bediening laat staan, de Gemeente als zodanig waarschuwen. Wel, **houdt daarom niet op en bidt God, dat Hij Zijn gaven mag uitstorten in Zijn Gemeente.** Eén ding is daarvoor nodig: wij moeten door Hem geleid willen worden in dat leven, waarin Hij gelegenheid krijgt om die gaven te schenken! Ze zijn er, die gaven, ze zijn er altijd geweest, want Gods Geest is van eeuwigheid tot eeuwigheid. Maar wij geven God geen gelegenheid om die gaven te schenken, doordat wij een verrot leven leiden, een leven waarin wij nog willen *“tawar menawar”* (d.i. Indonesisch voor: afdingen), als u begrijpt wat ik bedoel. **God vraagt een vat** (ontledigt aan het oude, zondige leven), **geheel voor Zichzelf, om dat te vullen met Zijn glorie.** God werkt vanuit zwakheid, Hij werkt vanuit de diepte, vanuit de bodem van het kruis.

Ik heb u toch al eerder gezegd: wij zouden nooit die zegeningen nu – in de Geest – kunnen smaken, als Jezus niet die kruisdood gestorven was. Het kruis was een noodzakelijkheid, als culminatiepunt⁷ in de Messiaanse bediening. Hij, Jezus, moest Zichzelf geven. *“Ik (d.i. Jezus) ben gekomen om Uw wil te doen, o Vader. In het begin van het boek is van Mij geschreven”* (zie Hebr. 10:7). Er staat niet voor niets geschreven, en luister dan naar dit woord en versta de betekenis: **Hij is het Lam van God, geslacht VOOR de grondlegging der wereld.** God had dat Lam al in Zijn hart, toen van u en van mij nog geen sprake was, vrienden! Van VOOR de grondlegging van deze wereld. God in Zijn ALwetendheid. Zal Hij dan niet weten hoe Hij de zaken moet besturen en oplossen? Maar dit is dan ook de ENIGE weg voor u en mij. Daar is GEEN andere weg. JEZUS IS DE WEG. Jezus heeft Zelf gezegd: *“Ik ben de Weg”*. Wilt u daar komen waar Hij is, neem dan **Zijn** weg. En Zijn weg was de weg van het kruis. **Wij komen niet lachend in de hemel**, wij zullen veel tranen moeten storten. Maar, Hij wast onze ogen met tranen. De liefdevolle hand die doorboord werd voor u en voor mij, zal ons leiden. En eenmaal zullen wij mogen ervaren wat er geschreven staat: *“God zal alle tranen van onze ogen afwissen”* (Openb. 7:17b en 21:4).

Wel, ik heb hier dan nog aangetekend, hoe Johannes – op Patmos vertoevend als balling, vanwege het Woord van God – met gezalfde ogen het Millennium zag, het duizendjarige Vrederijk van Christus; ja, nog verder reikte zijn blik, hij zag ook de nieuwe hemel en de nieuwe aarde al. Daarom zegt de Bijbel – voor u en voor mij: **Wij wandelen door het geloof** en niet door aanschouwen. Vraag nooit (net als Thomas VOOR zijn bekering): Ik wil eerst zien, dan kan ik pas geloven. Geloof VOORDAT u ziet. En, het past een kind van God om te **danken** nog VOOR men ontvangen heeft. Veel mensen vinden dat gek, maar wat kan ons dat nou schelen. Als de Heer ons maar niet voor gek verklaard! In het boek Genesis vindt u een wonderbaar voorbeeld. Kunt u zich voorstellen hoe blij Rebekka al was, toen zij met Eliëzer net op weg was? Zij had die mooie Izaäk van haar nog nooit gezien en toch was zij al blij. Tot verrassing van haar huisgenoten wilde zij onmiddellijk met Eliëzer mee (zie Gen. 24:58). Kunnen wij zo verheugd zijn? **“Dat wat het oog nooit heeft aanschouwd, dat wat het oor nimmer heeft gehoord, dat wat in uw hart nooit is opgekomen, dat heeft Hij ons bereid”** (zie 1 Kor. 2:9). En heus, geloof mij, op grond van dit Woord: als wij eenmaal daarboven zijn en wij zullen Zijn glorie aanschouwen, dan zullen wij zeggen: *“Heer, de helft is mij nooit verteld geworden”* (zie 1 Kon. 10:7).

Johannes was als dood aan Zijn voeten (zie Openb. 1:17). Laten wij voorzichtig zijn met ons bidden. Velen zeggen: *“Manifesteer uzelf, Heer, ik wil U zo graag zien”*, zonder dat zij erbij stilstaan wat hen kan overkomen, wanneer de Heer dit werkelijk doet. God, in Zijn barmhartigheid, doet het nog niet. Gelet op uw geestelijke groei, weet Hij wat Hij u kan geven. Nog kunnen wij Hem niet aanschouwen in Zijn volle heerlijkheid. Niemand kan met het blote oog kijken in de zon; u wordt blind. Zelfs als er een zonsverduistering is, moeten wij nog roet gebruiken, anders kunnen wij dat licht nog niet eens verdragen. Hoe zal het dan zijn als straks – ten tijde van het duizendjarige Vrederijk van Christus, hier op aarde – zoals Jesaja zegt, die zon zevenmaal in zijn volle kracht zal schijnen (zie 30:26)! Wat wij nu aan zonnestraling kennen, is nog niet eens de volle kracht. Want God zette tussen de zon en ons een wolkendek, een atmosfeer, die ons beschermt, waardoor het leven mogelijk wordt op aarde. Maar straks, in dat Millennium, dan is dat weg, dan schijnt de zon zevenmaal in zijn kracht. En daarom, **als wij niet waarlijk wedergeboren zijn, als wij niet “uit God” en “uit Geest” (weder)geboren zijn en straks – bij Jezus’ wederkomst – geen onverderfelijk, verheerlijkt lichaam ontvangen, zullen wij dat Koninkrijk nimmer in kunnen gaan!!**

Wat wij nu in verband met de arendsvleugelen behandeld hebben, zijn de verschillende aspecten van een geestelijk leven, gedoopt met de Heilige Geest. Wat zij, die gedoopt zijn met de Heilige Geest, tot nu toe ontvangen hebben, is nog maar het begin. Meer dan dit heeft God ons in Christus beloofd. **IJvert, zegt Paulus, naar de beste (geestelijke) gaven!**

Deelhebben aan Jezus

Wij hebben nog een ander punt te overwegen, naar aanleiding van Job 39 vers 33: *“Ook zuipen zijn jongen bloed; en waar verslagenen zijn, daar is hij”*. Dit wordt van de jonge arenden verteld. Het doet mij denken aan dat woord in het Nieuwe Testament, waar de Heer spreekt over **de vermisten, die kinderen Gods die straks weggenomen worden VOOR de Grote Verdrukking** (NIET: opgenomen). In die dag zullen de arenden zich verzamelen daar waar “het lichaam” is (zie Luk. 17:37). Voor ons is er (in geestelijke en symbolische zin) geen betere Drank dan het Bloed van Jezus Christus en geen betere Spijs dan Zijn gebroken Lichaam! Want, Zijn gebroken Lichaam en Zijn Bloed schenkt ons het (eeuwig) leven. Lees Johannes 6 vers 53-55. Als u niet deel neemt aan het Heilig Avondmaal, dat

⁷ Culminatiepunt = Hoogtepunt = Een bijzonder belangrijk moment. (noot – AK)

meest heilige sacrament dat Christus ons heeft nagelaten, als u niet “eet van Zijn Vlees” en “drinkt van Zijn Bloed”, hebt u geen deel aan Hem. Niemand dwingt ons, wij kunnen zelf zeggen “ja” of “neen” (dat wil zeggen: de volwassene), maar dit is wat de Heer zegt.

In het Nieuwe Testament staat **van de man** geschreven, dat hij is: de behouder van het lichaam. Dit heeft een diepere betekenis dan wij denken. Een vrouw kan een wonder van God zijn, in de schepping van God, maar daar heeft geen **voortbrengen van leven** plaats zonder de man.⁸

Gaan wij nog eens naar Lukas 17 vers 37, dat woord dat ik zo-even aanhaalde, dan lezen wij, dat deze “arendheiligen” gaan “*waar het Lichaam is*”. De betekenis van dit Lichaam is de verzoening. Het gebroken Lichaam van Christus bracht ons de verzoening en het (eeuwige) leven.⁹

Gereedmaking tot de dienst

Het laatste punt, dat wij samen onder ogen willen nemen, is de weg die de arend heeft met haar jongen. In Deuteronomium 32 vers 11 lezen wij, dat gelijk de arend doet met haar jongen, zo doet God met Zijn volk. De arend wekt zijn nest op; hij leert zijn jongen vliegen. Zo leren ouders hun kinderen “vliegen” (althans, zo hoort het). En zo leert ook God Zijn kinderen “vliegen”. God leerde in de begintijd van de Gemeente Zijn apostelen uit te vliegen. Ze wilden eerst allemaal maar in Jeruzalem blijven. Maar God leidde het zo, dat er verdrukkingen en vervolgingen kwamen. Ze zochten de dood van die apostelen; Jakobus is zelfs onthoofd geworden. En toen braken ze uit, naar oost en west en naar noord en zuid. Zo hebben ze kunnen doen wat Jezus hen gezegd had: “*Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie aan alle creaturen. En vreest niet, Ik ben met u alle dagen, tot aan de voleinding der wereld*”. Als dit niet was gebeurd, waren wij nooit aan dit Evangelie gekomen. U ziet, God neemt ook Zijn eigen weg. God vraagt niet: “Vindt u het goed?” Maar **God brengt ons eenvoudig op die weg, waar dikwijls tegenspoeden op ons af komen. Hij laat ons in zorgen staan. Hij laat ons door een strijd heengaan; zo maakt Hij ons (geestelijk) sterk.** Hij laat bitterheden komen, verdriet, hoon, spot, smaad, noem maar op, al deze dingen laat Hij ons overkomen. Het is niet, omdat Hij dat zo leuk vindt, maar het is nodig voor ons. Wij zijn dikwijls zo hardleers en zo ellendig koppig. Onze nek is zo vet geworden van hardnekkigheid. Daarom zegt de Spreukendichter ook, dat het goed is als wij in onze jonge jaren al het juk leren dragen. **Het juk van discipline is nodig. Gemeentelijke tucht is nodig.** Maar, als wij leren willen, dan zullen wij ook ervaren wat 1 Korinthe 10 vers 13 zegt: “*Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen*”.

1ste uitgave: juni 1989 t/m juni 1990 in het blad “*Tempelbode*”.

2de uitgave: 2006 (digitaal)

⁸ Het geestelijke leven hebben wij te danken aan de Man **Jezus Christus**, Die Zijn eigen Lichaam liet afbreken, opdat een nieuw Lichaam, van wedergeborenen, zou ontstaan. “**Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, VOOR de tijden der eeuwen. Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onze Zaligmaker Jezus Christus, Die de dood heeft tenietgegaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie**” (2 Tim. 1:9-10). En in het laatste der dagen zal deze “vrouw”, dit Lichaam, de Gemeente, tot volwassenheid (d.i. tot volmaaktheid) komen en als een Bruid tot Jezus worden geleid om Zijn Vrouw te worden. **Tot deze Bruidsgemeente zullen die gelovigen behoren, die de “heilige roeping” verstaan en najagen, en die daartoe gereedgemaakt worden door de doop met de Heilige Geest en de werkingen van deze Geest.** Dit zullen de “arendheiligen zijn. (1ste noot van H. Siliakus, in het blad “Tempelbode” van juni 1990)

⁹ Deze heiligen zullen waarachtig leven bij de oorsprong van alle geestelijk leven, het volbrachte werk van Christus, en alle zonden en zondemacht overwonnen hebben. Zij zullen (in geestelijke zin) volwassen zijn, volmaakt, zondeloos. (2de noot van H. Siliakus, in het blad “Tempelbode” van juni 1990)

Inhoudsopgave:

Arendsvleugelen.....	1
De kracht van God.....	2
De kracht van God, werkende in Zijn heiligen.....	2
Arend en duif.....	3
Toebedeeld door genade.....	4
Een verborgen weg.....	4
Opstandingsleven.....	5
Gezalfde ogen.....	5
Deelhebben aan Jezus.....	6
Gereedmaking tot de dienst.....	7
Inhoudsopgave:.....	8

Van dezelfde schrijver hebben wij ook nog de volgende studies uitgewerkt:

- Christus in de Tabernakel (een uitgebreide Tabernakelstudie).
- De natuurlijke mens en de Heilige Geest.
- Gog en Magog – De Russische opmars.
- Leer bidden.

Algemene noot:

1. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, mits met bronvermelding.
2. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 1 hierboven.
3. In de meeste gevallen kan daar waar **hij**, **hem** of **zijn** staat, om (iets van) de man aan te duiden, natuurlijk ook **zij** of **haar** gelezen worden, daar het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over 'broeders' ook de 'zusters' hierbij zijn ingesloten.

Nieuwe opmaak: januari 2009

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website
www.eindtijdbode.nl